

Отже, дослідивши всі сторони та проаналізувавши доречність даних інновацій в правоохоронній діяльності, де застуваються підрозділи внутрішніх військ, можна зробити висновок в тому, що дані технології покладуть початок виконання одного із положень концепції реформування військ, що відобразиться у якісних показниках виконання завдань які на них покладаються. На нашу думку, нові технології, спочатку дорогі у впровадженні, проте гарантують швидші військові перемоги, економію засобів і, найголовніше, збереження людських життів як солдатських, так і мирного населення. На даний момент Україна має свої літальні апарати і може забезпечити ними внутрішні війська, такий є «Сокіл-2» який є досить компактним і економічним, а також на нашу думку він стане самим оптимальним варіантом який можна закупити військами. На думку багатьох провідних експертів: «Ми вступаємо в еру, коли безекіпажні засоби всіх видів будуть відігравати все більшу роль - у космосі, на суші, у повітрі, на морі».

ОСНОВНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ПІДГОТОВКИ ПРАВООХОРОНЦІВ ДО ПРОТИБОРСТВА З ОЗБРОЄНИМ СУПРОТИВНИКОМ

Чернобабова Олена Ігорівна, курсант навчально-наукового інституту підготовки кадрів кримінальної міліції Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: старший викладач кафедри вогневої та спеціальної фізичної підготовки навчально-наукового інституту підготовки кадрів кримінальної міліції Національної академії внутрішніх справ
Бондаренко В.В.

Світовий досвід підготовки правоохоронців показує, що сучасний міліціонер повинен не лише мати грунтовні знання й інтелектуальні здібності, а й уміти грамотно діяти в екстремальних ситуаціях силового зіткнення із супротивником.

Практикою доведено, що здійснення правоохоронної діяльності в сучасних умовах пов'язане з силовою протидією злочинців, що мають досвід використання вогнепальної зброї та навичок рукопашного бою. Тому підготовка співробітників ОВС, які беруть участь у спеціальних операціях зі знешкодження та затримання бандитів, грабіжників, особливо небезпечних злочинців, організованих злочинних груп та інших заходах, що містять особливу небезпеку для їхнього життя та здоров'я, повинна забезпечувати готовність до дій в екстремальних умовах пов'язаних із протиборством з озброєним супротивником та відповідати реальній криміногеній ситуації в державі.

Проблема протиборства співробітника та злочинця має тільки два шляхи вирішення: перший - злочинець не чинить опір і добровільно виконує законні вимоги співробітника ОВС; другий - злочинець виявляє непокору, агресію та здійснює напад на правоохоронця, тобто виникає

екстремальна ситуація, яку за допомогою силових методів, а саме поєдинку з рукопашного бою, вирішують дві особи – правоохоронець та злочинець. Саме рукопашний бй є тим стержневим компонентом спеціальної підготовки співробітників ОВС, який дозволяє ім ефективно виконувати професійні обов'язки, забезпечує особисту безпеку та надає перевагу в разі виникнення силового зіткнення зі злочинцями.

Рукопашний бй, як засіб вирішення конфліктних ситуацій почав своє існування ще на ранніх стадіях розвитку людства. Так, історія Древнього Риму, де протягом кількох сторіч проводилися поєдинки гладіаторів, дає нам найбільш яскраві приклади поширення рукопашного бою. Історія єгипетської культури також містить факти використання окрім елементів рукопашного бою для підготовки воїнів. Але виникнення цілісних систем підготовки бйців, які мають комплексний характер відбулося приблизно в 5-6 ст. н.е. практично одночасно в Європі (Греція) та Азії (Японія та Китай). Слід зазначити, що навіть у період становлення Київської Русі в наших предків також існувало багато самобутніх традицій військового виховання молоді, а згодом тяжкі умови існування зумовили поширення багатьох видів єдиноборств серед козацької спільноти. А участь у Першій світовій війні, революції 1905 та 1917 років, становлення СРСР – викликали потребу в ефективній системі підготовки воїнів, що і зумовило подальший розвиток рукопашного бою та остаточно видозмінило його до необхідних нам нині параметрів.

Тобто бойові мистецтва, створені спочатку для військових потреб, з часом стали у пригоді тим, хто виконував функції по охороні інтересів держави, суспільства, людини. Зміни в суспільному житті обумовлювали вдосконалення бойових мистецтв правоохоронців, які стали надійним засобом у боротьбі зі злочинністю.

Але також не слід забувати про розвиток психомоторики, яка значною мірою зумовлює здатність вищих відділів кори головного мозку повноцінно керувати діями людини в складних ситуаціях статичного, кінетичного й динамічного складу. Таким чином, навчання рукопашного бою співробітників ОВС має поєднувати вдосконалення технічної майстерності з розвитком психомоторних якостей, які є основою формування психофізичної готовності до дій в екстремальних умовах пов'язаних із протиборством з озброєним супротивником.

А відсутність на сучасному етапі единого офіційного бойового мистецтва та включення до переліку заходів фізичного впливу різноманітних видів спорту та бойових мистецтв означає принциповий відхід від культу якогось одного виду самозахисту та відкриває доступ новітнім технологіям самозахисту до процесу підготовки правоохоронців. Наявність у нормативних документах МВС, що регламентують фізичну підготовку особового складу ОВС, юридичної конструкції «інші види бойових мистецтв» дозволяє ставити на службу правоохоронців нові системи самооборони. Отже, удосконалення рукопашної підготовки правоохоронців слід здійснювати з урахуванням передового світового досвіду та розробки нових якісних підходів до навчання, які б відповідали

підвищеним вимогам професійної спеціальної фізичної підготовленості правоохоронців вишого кваліфікаційного рівня освіти.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОСОБИСТОЇ БЕЗПЕКИ ПРАЦІВНИКА ОВС ПІД ЧАС ВИКОНАННЯ ОПЕРАТИВНО-СЛУЖБОВИХ ЗАВДАНЬ

Фіцак Юлія Вікторівна, курсант навчально-наукового інституту підготовки кадрів кримінальної міліції Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: викладач кафедри оперативно-розшукувої діяльності та спеціальної техніки навчально-наукового інституту підготовки кадрів кримінальної міліції Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук *Красіков О.М.*

В умовах складної криміногенної ситуації питання особистої безпеки працівників міліції залишаються одним з найважливіших напрямків діяльності ОВС України. Щодені службові завдання передбачають участь працівників у протиборстві зі злочинцями, переважно в екстремальних умовах, що несуть в собі фактори небезпеки.

Діяльність працівника ОВС з кожним роком стає дедалі фізично та емоційно напружену і небезпечною, це позначається на сумній статистиці відповідно до якої від 7 до 12 відсотків працівників ОВС гинуть, зазнають тяжких фізичних та психічних травм під час виконання службових обов'язків. Тому проблема забезпечення особистої безпеки працівників ОВС є надзвичайно важливою та актуальною на сьогоднішній день.

Особиста безпека працівника міліції - це система організаційно-правових, фізичних і тактико-психологічних заходів, що дозволяють забезпечити збереження життя та здоров'я працівника ОВС та підтримання високого рівня ефективності його професійних дій.

Особиста безпека працівників міліції вимагає підвищення рівня службової, бойової та психологічної підготовки, а також удосконалення матеріальної бази, забезпечення практичних підрозділів ОВС сучасними технічними засобами та озброєнням. Вона зумовлюється його індивідуально-психологічними особливостями, рівнем фізичного розвитку та рівнем інтелекту, моральними зasadами особистості, навичками та вміннями вирішувати конфліктні ситуації, здатності до самостійного аналізу професійної діяльності, з метою розробки нових елементів стратегії і тактики, удосконалення навиків та прийомів виконання оперативно-службових завдань. Однин з основних елементів забезпечення безпеки є неухильне дотримання нормативно-правових актів, які регламентують діяльність працівників міліції.

До головних чинників, які негативно впливають на особисту безпеку я пропоную віднести небезпеку, ризик та екстремальні ситуації.

Найважливішим заходом щодо профілактики надзвичайних подій є діагностика працівниками ОВС причетності підозрюваної особи до